

STUDIUM

UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO
MIASTA ŁODZI

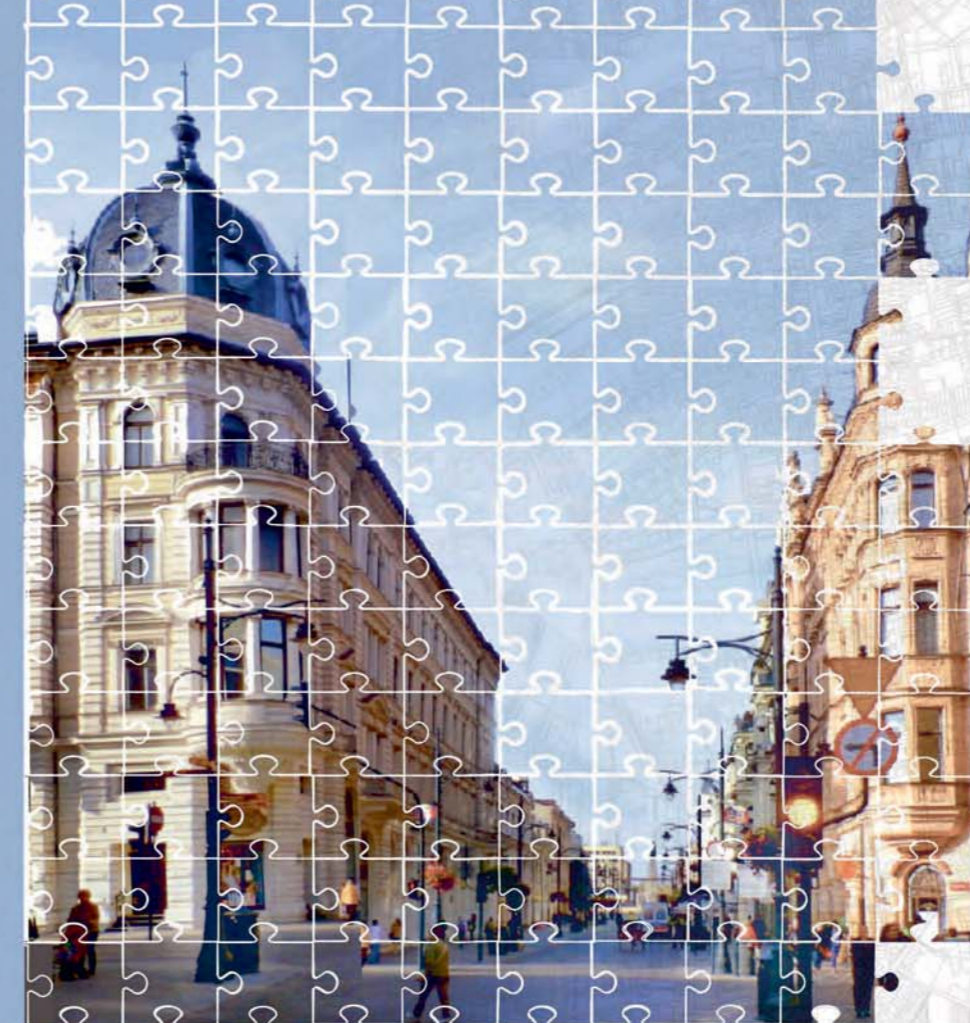
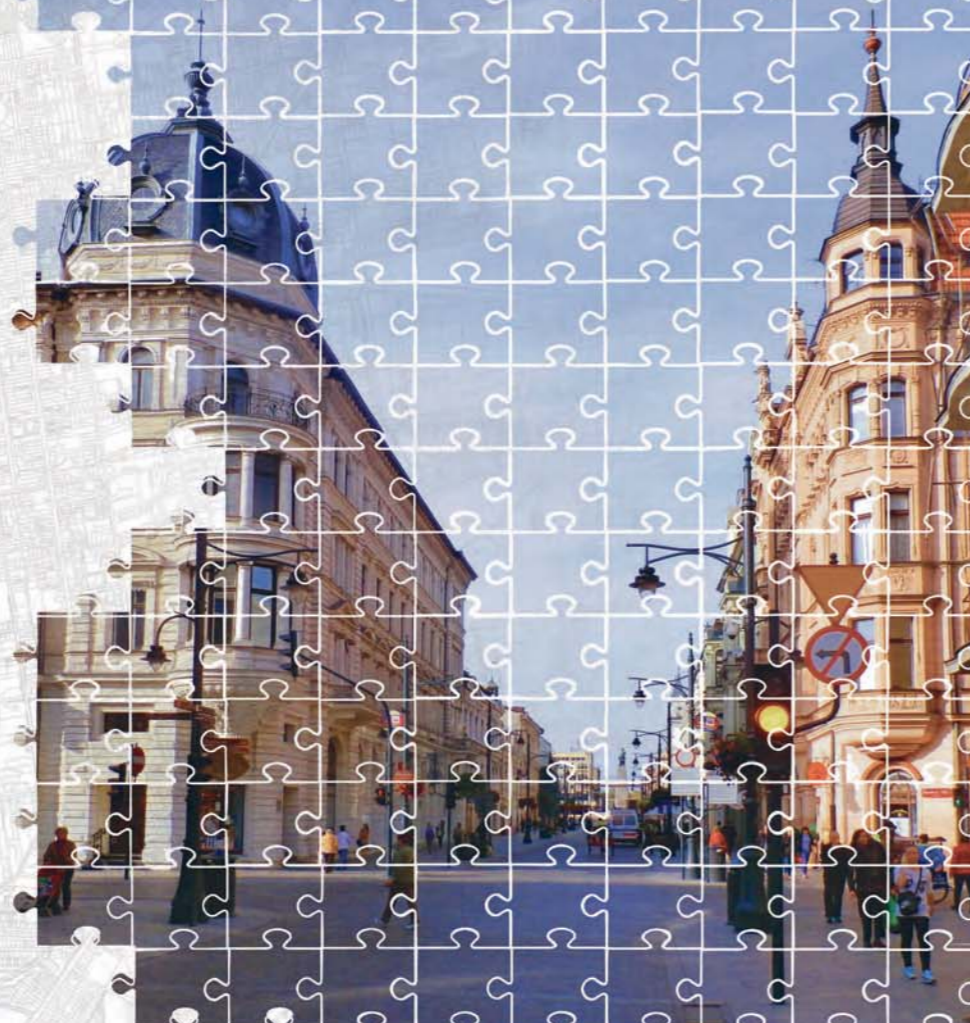
MIEJSKA JEDNOSTKA ORGANIZACYJNA SPORZĄDZAJĄCA STUDIUM
W IMIENIU PREZYDENTA

Miejska Pracownia Urbanistyczna w Łodzi – zespół opracowujący Studium:

dr inż. arch. Robert Warsza – Dyrektor MPU w Łodzi – projektant generalny
mgr inż. arch. Danuta Lipińska – Z-ca Dyrektora ds. Koordynacji i Projektowania
dr inż. arch. Aneta Tomczak – Z-ca Dyrektora ds. Projektowania

mgr Barbara Wysmyk-Lamprecht – kierownik Zespołu Projektowego Studium

dr inż. arch. Łukasz Panczewicz
mgr inż. arch. Maria Dankowska
mgr inż. Krzysztof Gnidziński
mgr Natalia Kwiatkowska
mgr inż. arch. Andrzej Makowski
mgr inż. Mariusz Stepniewski
mgr Marlena Szot
mgr inż. Izabela Hałucha
techn. Anna Lipińska
mgr inż. Karolina Godos
mgr inż. Katarzyna Pielużek
mgr Miłosz Łukomski
mgr inż. arch. Małgorzata Saciuk
mgr inż. Marek Gruchała
mgr inż. Monika Meckier
inż. Marek Bubiak
inż. Andrzej Zabawski
mgr inż. Jan Cichocki
techn. Anna Bartoszevska
mgr Michał Brodowicz

Szanowni Państwo,

w 2018 r. Rada Miejska w Łodzi przyjęła dokument określający wizję rozwoju przestrzennego Łodzi na najbliższe lata

- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łodzi.

Z przyjemnością pragniemy zaprezentować Państwu folder stanowiący swoisty przewodnik po dokumencie, wprowadzający w jego tematykę.

Wyrażamy serdeczne podziękowania wszystkim osobom, które uczestniczyły w przygotowaniu Studium.

Szczególne podziękowania kierujemy do mieszkańców Łodzi aktywnie uczestniczących w całym procesie sporządzania Studium. Państwa udział stanowi istotną pomoc w tworzeniu tak ważnego dla miasta dokumentu strategicznego, jakim jest Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

DYREKCJA I PRACOWNICY
MIEJSKIEJ PRACOWNI URBANISTYCZNEJ
W ŁODZI

1 ZAŁOŻENIA ROZWOJU - IDEA

2-3 STRUKTURA FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNA

4 JAK CZYTAĆ USTALENIA STUDIUM

5 ŚRODOWISKO PRZYRODNICZE

6 DZIEDZICTWO KULTUROWE

7 KRAJOBRAZ MIASTA

8 SYSTEM TRANSPORTOWY

9 INFRASTRUKTURA TECHNICZNA

10 PROCES TWORZENIA DOKUMENTU

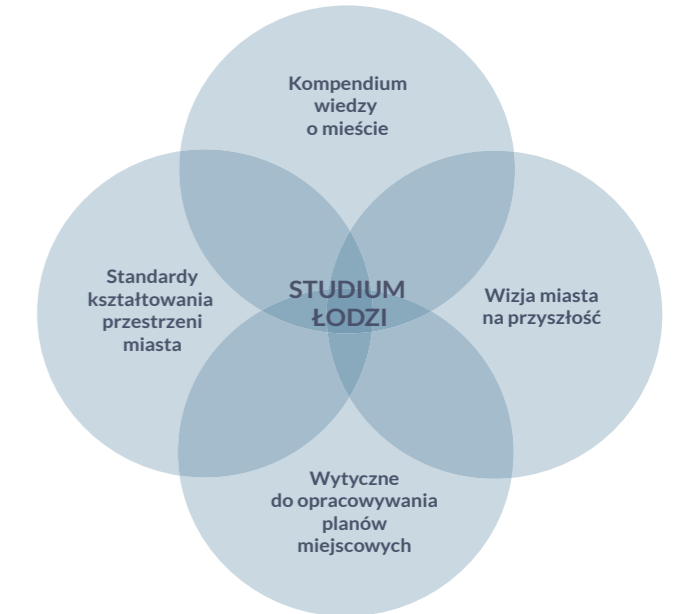
11 DOSTĘP DO STUDIUM

Studium przyjęte uchwałą Nr LXIX/1753/18 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 28 marca 2018 r. formułuje politykę przestrzenną miasta, uwzględniając ustalenia dokumentów programowych i wizje związane z rozwojem gospodarczym i społecznym miasta. Przystąpienie do prac nad dokumentem było uwarunkowane koniecznością dostosowania kierunków rozwoju do potrzeb miasta i racjonalizacją zarządzania jego zasobami. Studium określa założenia polityki przestrzennej Łodzi w perspektywie średniookresowej, tj. od kilku do kilkunastu lat (2030+).

Ustalenia Studium odnoszą się w szczególności do kwestii przestrzennych, społecznych, ekonomicznych oraz kulturowych i środowiskowych w zakresie gospodarki przestrzennej.

W ślad za nowym Studium uchwalane będą miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, określające w jaki sposób można prowadzić inwestycje w mieście.

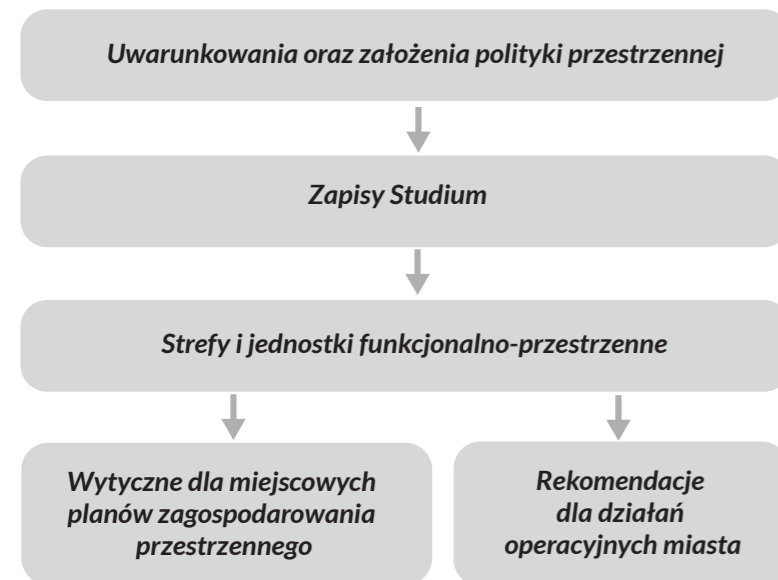

ŁÓDŹ - MIASTO UKIERUNKOWANE

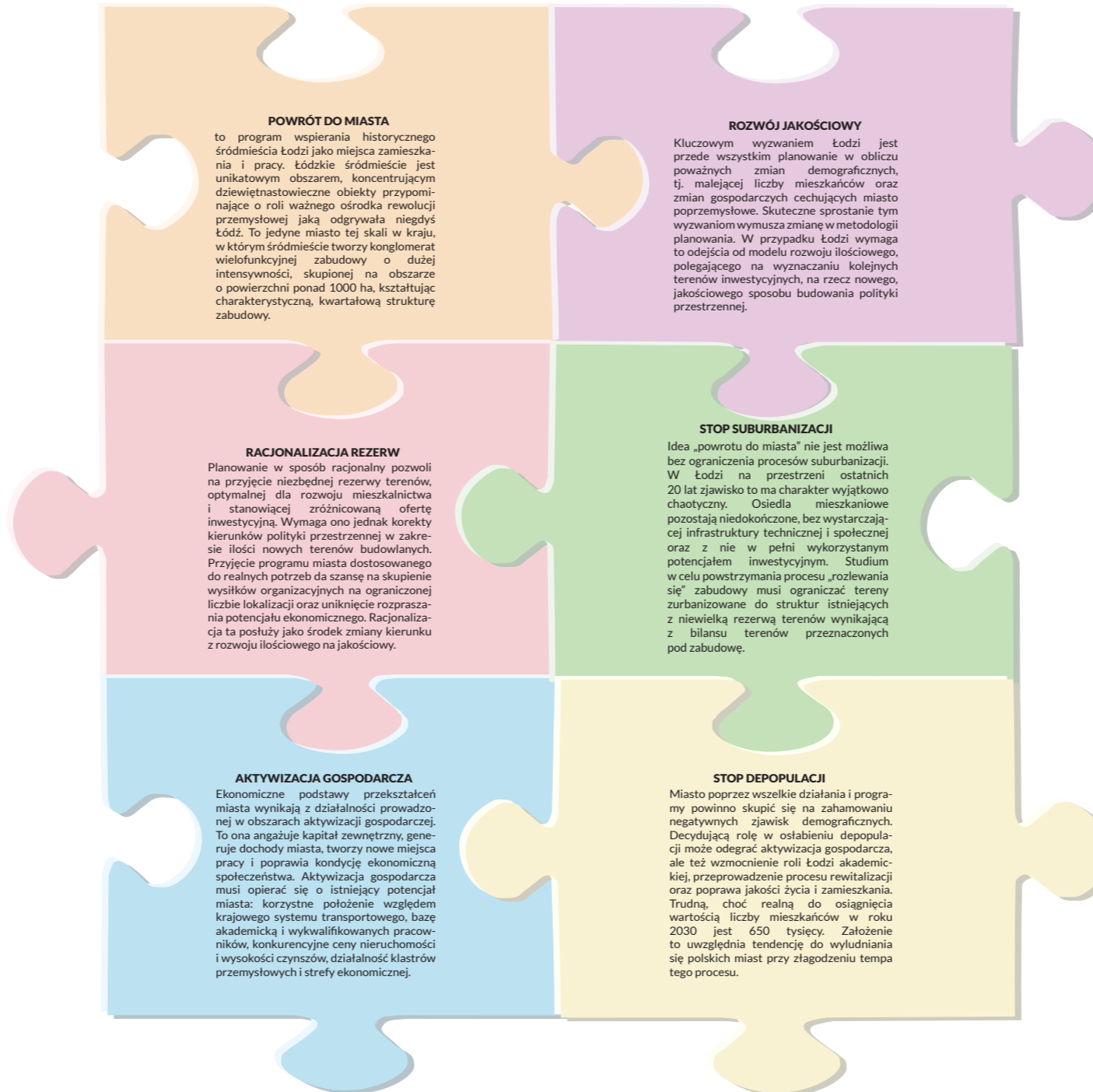
Wizja Łodzi zapisana w Studium opiera się na sześciu fundamentach, stanowiących jednocześnie najważniejsze cele polityki rozwojowej miasta.

„Powrót do miasta” stanowi świadomą decyzję skupienia większości sił rozwojowych w strefie centralnej. Zgodnie z przyjętymi założeniami, historyczne śródmieście Łodzi wskazuje się jako obszar priorytetowy, wymagający pilnych działań rewitalizacyjnych. Odnowa obszaru nie będzie jednak możliwa bez ograniczenia procesu suburbanizacji, co oddaje idea „stop suburbanizacji”. Studium przyjmuje, że poprawa warunków życia i zamieszkania w Łodzi odbywać się powinna poprzez „rozwój jakościowy”, a nie ilościowy, zaś „aktywizację gospodarczą” zapewni odpowiednie zaplecze finansowe dla podejmowanych działań. „Racjonalizacja rezerw” jest wyrazem konieczności planowania na miarę potrzeb i możliwości. Jednym z kluczowych zadań jest także zahamowanie negatywnych zjawisk demograficznych, czyli „stop depopulacji”.

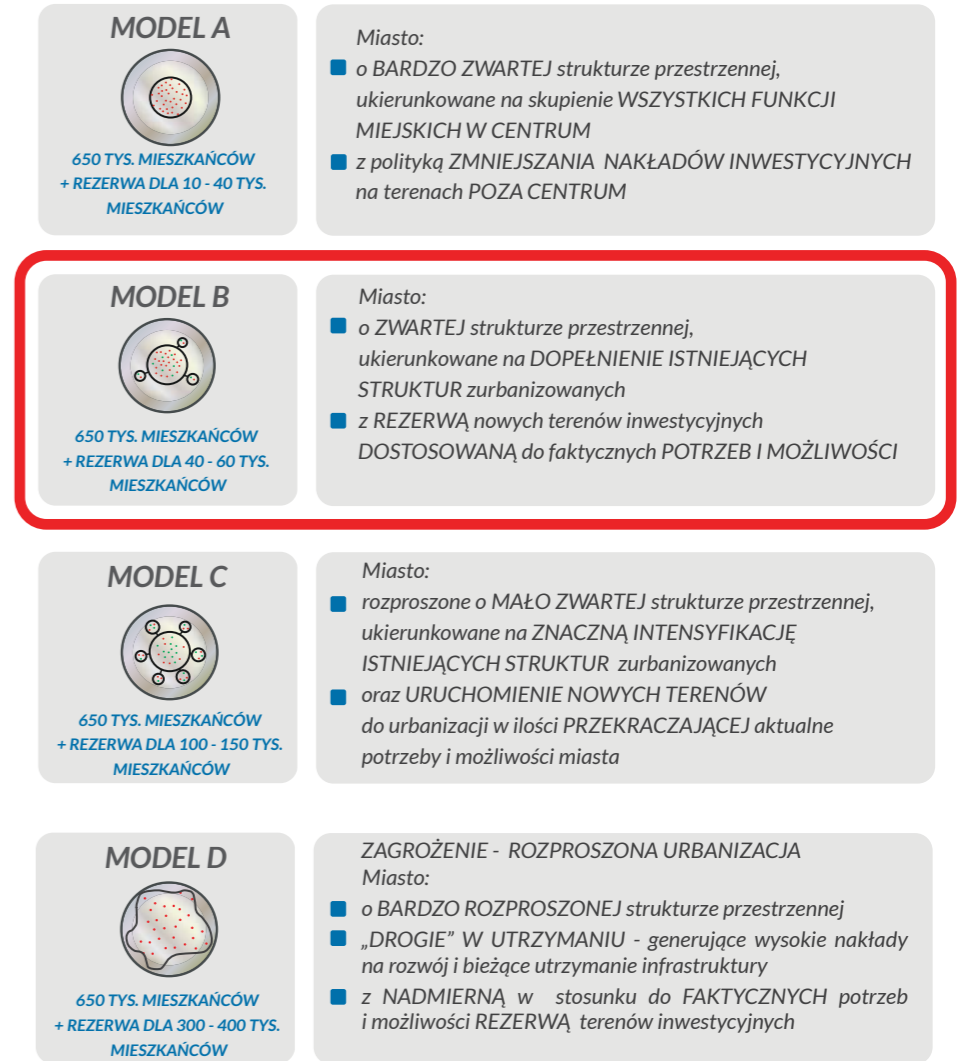
Zapisy Studium będące wyrazem polityki przestrzennej miasta określonej na najbliższe kilkanaście lat (2030+), stanowią zarówno wytyczne do sporządzania planów miejscowych jak i rekomendacje dla pozostałych narzędzi polityki przestrzennej.

ZAŁOŻENIA ROZWOJU PRZESTRZENNEGO MIASTA

WYBÓR MODELU ROZWOJU PRZESTRZENNEGO MIASTA

Dla ukazania pełnego spektrum możliwych scenariuszy rozwoju miasta, w toku prac nad Studium opracowano cztery wariantowe modele. Wszystkie rozpatrywane modele łączyła polityka przyjęta wobec strefy centralnej miasta, będąca wyrazem realizacji idei „rozwój do wewnątrz”. Kluczowym elementem różniącym modele była polityka skali rezerw terenów pod zabudowę w strefie obrzeżnej miasta.

Rada Miejska w Łodzi wyraziła stanowisko w sprawie modelu rozwoju przestrzennego miasta uchwałą Nr XIV/289/15 Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 1 lipca 2015 r. - tzw. MODEL B. Na podstawie wybranego przez Radę modelu sformułowano założenia i ustalenia Studium.

STREFY PRZESTRZENNE MIASTA

Określając kierunki w strukturze przestrzennej miasta oraz w przeznaczeniu terenów dokonano podziału miasta na strefy i jednostki funkcjonalno - przestrzenne.

1 Tereny przeznaczone pod zabudowę wskazane do utrzymania i dalszego rozwoju zabudowy, w podziale na:

- tereny wielofunkcyjne Strefy Wielkowiejskiej,
- tereny strefy ogólnomiejskiej.

Obejmują one pełną gradację różnych typologii zabudowy: od najintensywniej zagospodarowanego obszaru ścisłej zabudowy historycznego śródmieścia Łodzi, poprzez tereny zabudowy mieszkaniowej, usługowej i aktywności gospodarczej, do terenów podmiejskich o niskiej intensywności.

2 Tereny wyłączone spod zabudowy, rozumiane jako jednostki funkcjonalno-przestrzenne, obejmujące tereny systemu przyrodniczego miasta, zróżnicowane pod względem aktywności przyrodniczej.

W terenach tych dopuszcza się możliwość funkcjonowania istniejącej zabudowy i lokalizacji nowej na zasadach określonych w kartach ustaleń oraz w rozdziałach tematycznych części tekstowej Studium.

STREFA WIELKOMIEJSKA - POWRÓT DO MIASTA

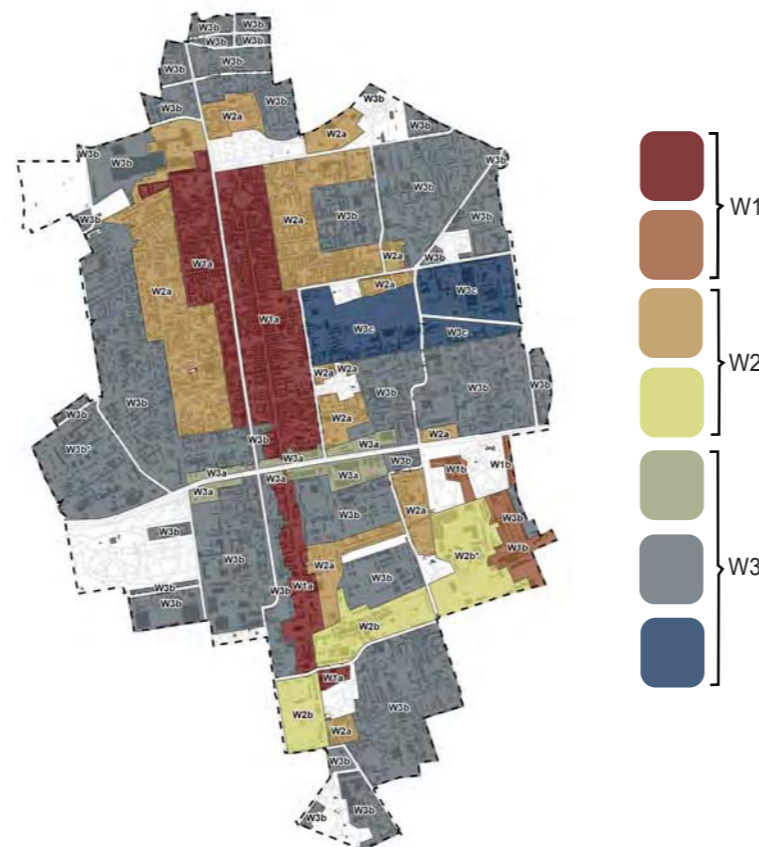
W celu wzmocnienia Strefy Wielkowiejskiej jako miejsca atrakcyjnego do zamieszkania i pracy (idea „powrotu do miasta”), a także ochrony jej krajobrazu kulturowego, wskazuje trzy strefy działań przestrzennych zróżnicowanych ze względu na stopień zachowania struktury urbanistycznej, wartość architektoniczną i historyczną budynków oraz nowe możliwości inwestycyjne.

1 Strefa W1 - zachowania historycznej struktury przestrzennej (rewitalizacja i rekompozycja), w której priorytet ma ochrona walorów kulturowych i budowanie tożsamości, a nowe realizacje uzupełniają i wpisują się w istniejącą strukturę.

2 Strefa W2 - przekształcenia historycznej struktury przestrzennej w kierunku jej porządkowania i uzupełniania (regeneracja, rekompozycja i redefinicja), w której priorytet ma poprawa jakości zamieszkania i funkcjonowania.

3 Strefa W3 - przekształcenia historycznej struktury przestrzennej w kierunku kreacji nowych wartości, w której priorytet ma tworzenie nowych możliwości inwestycyjnych w ramach struktur śródmiejskich.

STREFA WIELKOMIEJSKA - STREFY DZIAŁAŃ PRZESTRZENNYCH

W1	W2	W3
W1a, W1b	W2a, W2b	W3a, W3b, W3c
STREFA RESTRYKCJI/ KONSERWACJI	STREFA RÓWNOWAGI/ KOMPROMISU	STREFA RENOWACJI/ KREACJI
Obszar <u>zachowania</u> historycznej struktury przestrzennej	Obszar <u>porządkowania</u> <u>i uzupełniania</u> historycznej struktury przestrzennej	Obszar <u>przekształcania</u> historycznej struktury przestrzennej

STREFY PRZESTRZENNE MIASTA

PODZIAŁ MIASTA NA JEDNOSTKI FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNE

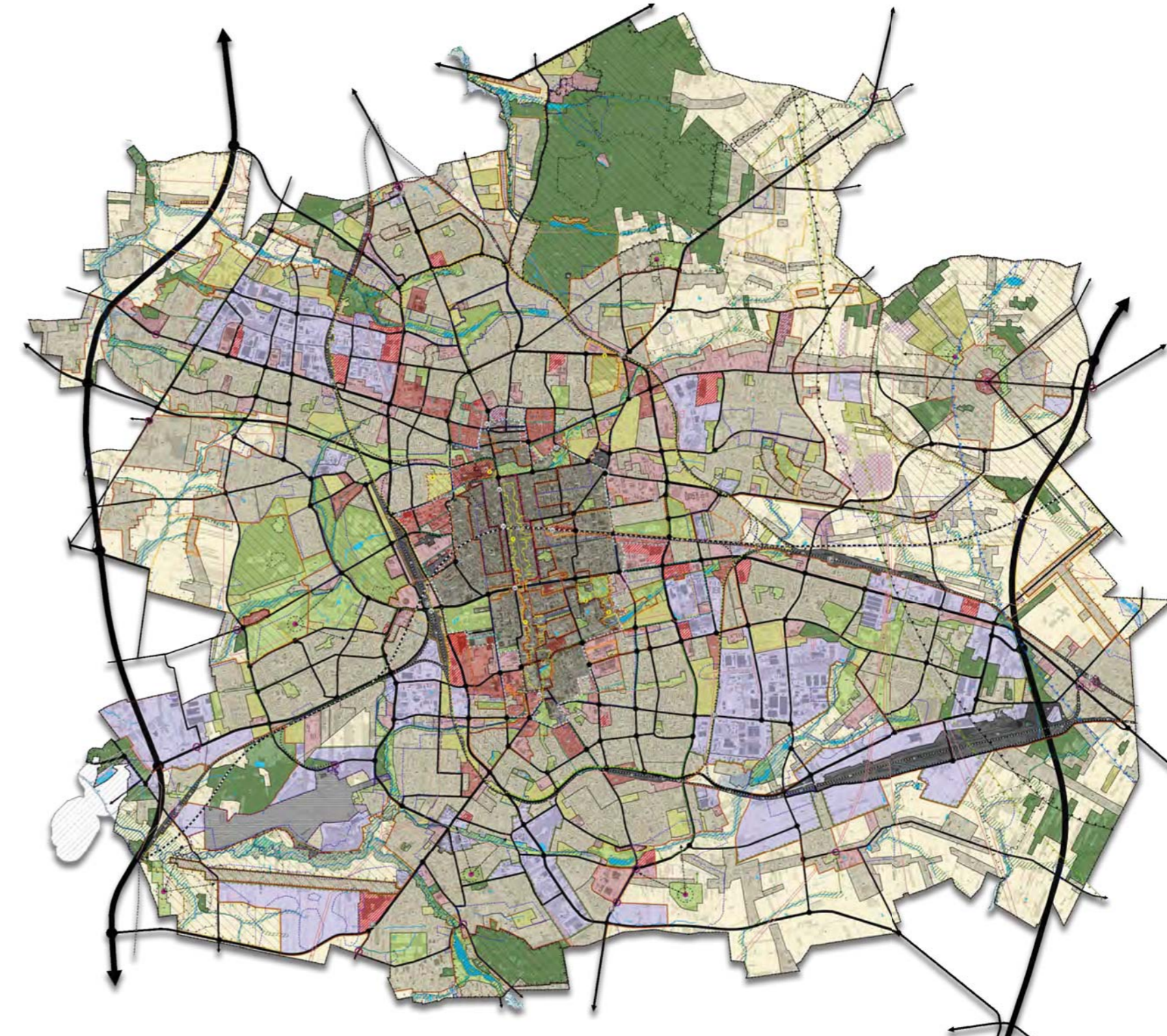
Projektowana struktura funkcjonalno-przestrzenna Łodzi bazuje na istniejącym stanie zagospodarowania oraz przesłankach wynikających z dokonanego bilansu terenów przeznaczonych pod zabudowę. Wynikiem analiz możliwości lokalizowania nowej zabudowy na obszarach o wykształconej strukturze funkcjonalno-przestrzennej i obszarach przeznaczonych pod zabudowę w obowiązujących miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego wyznaczono:

- 17 typów terenów przeznaczonych pod zabudowę: tereny zabudowy wielofunkcyjnej, tereny zabudowy mieszkaniowej o wysokiej, średniej i niskiej intensywności, tereny zabudowy usługowej, w tym usług ponadlokalnych, tereny aktywności gospodarczej o zróżnicowanej uciążliwości dla otoczenia oraz tereny lotniska,
- 6 typów terenów wyłączonych spod zabudowy: tereny aktywne przyrodniczo, w tym użytkowane rolniczo, tereny lasów, tereny zieleni urządzonej i dolin rzecznych w strefie zurbanizowanej, tereny rekreacyjno-wypoczynkowe, ogrody działkowe oraz cmentarze.

W projektowanej strukturze funkcjonalno-przestrzennej za priorytetowe uznano:

- utrzymanie terenów wielofunkcyjnej zabudowy śródmiejskiej w granicach Strefy Wielkowiejskiej wraz z dopełnieniem istniejących układów urbanistycznych i uzupełnieniem struktury zabudowy na terenach nieużytkowanych,
- wyznaczenie terenów zabudowy wielofunkcyjnej wokół Strefy Wielkowiejskiej,
- wyznaczenie rezerw terenowych pod rozwój mieszkalnictwa, produkcji i usług w sposób proporcjonalny do potrzeb i możliwości,
- utrzymanie istniejącego systemu terenów zieleni urządzonej i włączenie do niego nowych terenów otwartych,
- ochronę terenów niezabudowanych, aktywnych przyrodniczo z ukierunkowaniem procesów urbanizacji na wyznaczone obszary rezerw terenowych.

TERENY PRZEZNACZONE POD ZABUDOWĘ	STREFA WIELKOWIEJSKA	<p>W1a WIELOFUNKCYJNE KWARTAŁY ŚRÓDMIEJSKIE I</p> 	<p>M4 TERENY ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ JEDNORODZINNEJ NA DUŻYCH DZIAŁKACH</p>
	<p>W1b ZESPOŁY ZABUDOWY WIELOFUNKCYJNEJ KSIĘŻEGO MŁYNA I CENTRALI SCHEIBLERA</p> 	<p>PM TERENY ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ W UKŁADACH ULICOWYCH</p> 	
	<p>W2a WIELOFUNKCYJNE KWARTAŁY ŚRÓDMIEJSKIE II</p> 	<p>U TERENY ZABUDOWY USŁUGOWEJ</p> 	
	<p>W2b ZESPOŁY ZABUDOWY WIELOFUNKCYJNEJ W DOLINIE RZĘKI JASIEŃ</p> 	<p>AG1 TERENY AKTYWNOŚCI GOSPODARCZEJ O OGRANICZONEJ UCIAŻLIWOŚCI</p> 	
	<p>W3a ZESPÓŁ ZABUDOWY USŁUGOWEJ WZDŁUŻ TRASY W-Z</p> 	<p>AG2 TERENY AKTYWNOŚCI GOSPODARCZEJ O ZNAJCZNEJ UCIAŻLIWOŚCI</p> 	
	<p>W3b WIELOFUNKCYJNE KWARTAŁY ŚRÓDMIEJSKIE III</p> 	<p>KL TEREN LOTNISKA (W GRANICACH LOTNISKA WZ ZMIANY DOKUMENTACJI REJESTRACYJNEJ LOTNISKA, STAN NA CZERWIEC 2017)</p> 	
	<p>W3c NOWE CENTRUM ŁODZI</p>	<p>O TERENY AKTYWNE PRZYRODNICZO, W TYM UŻYTKOWANE ROLNICZO</p>	
	<p>WZ TERENY ZABUDOWY WIELOFUNKCYJNEJ (WZ1, WZ2, WZ3)</p>	<p>L TERENY LASÓW O POWIERZCHNI MINIMUM 3 HA</p>	
	<p>M1 TERENY WIELKICH ZESPÓŁÓW MIESZKANIOWYCH</p>	<p>Z TERENY ZIELENI URZĄDZONEJ O POWIERZCHNI MINIMUM 3 HA I DOLIN RZECZNYCH W STREFIE ZURBANIZOWANEJ</p>	
	<p>M2 TERENY ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ JEDNO- (WIELORODZINNEJ) NISKIEJ</p>	<p>RW TERENY REKREACYJNO-WYPOCZYNKOWE</p>	
	<p>M3 TERENY ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ JEDNORODZINNEJ</p>	<p>D TERENY OGRODÓW DZIAŁKOWYCH</p>	
		<p>C TERENY CMEN TARZY</p>	

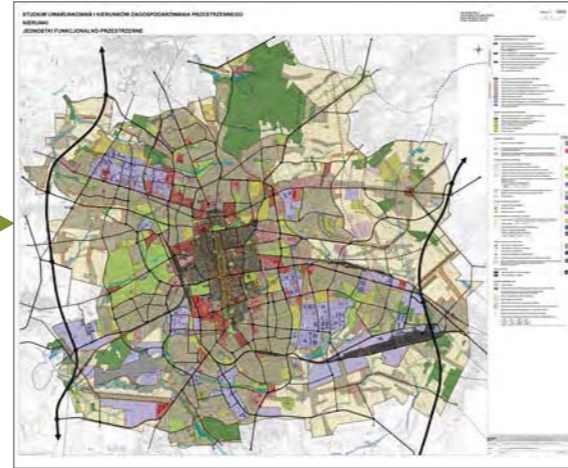

JAK CZYTAĆ USTALENIA STUDIUM?

Zasady zabudowy i zagospodarowania terenów określa się poprzez:

1 Ustalenia koncepcyjne i dyspozycje przestrzenne zawarte na mapie „Kierunki – jednostki funkcjonalno-przestrzenne”.

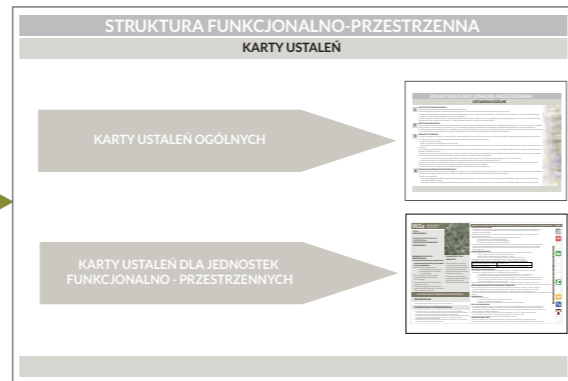
Mapa „Kierunki – jednostki funkcjonalno-przestrzenne” przedstawia podział miasta na jednostki funkcjonalno-przestrzenne oraz lokalizację elementów szczególnych zagospodarowania. Do każdej z jednostek przypisano odpowiadający jej symbol – symbole te zostały również zamieszczone na kartach ustaleń zawartych w tekście Studium.

2 Ustalenia regulacyjne zawarte w kartach ustaleń.

Karty ustaleń ogólnych – określają zasady interpretacji ustaleń Studium oraz zapisy ogólne sformułowane dla wszystkich wyznaczonych w Studium jednostek funkcjonalno-przestrzennych.

Karty ustaleń dla jednostek funkcjonalno-przestrzennych – określają szczegółowe dyspozycje przestrzenne dla poszczególnych jednostek funkcjonalno-przestrzennych.

3 Ustalenia dla elementów szczególnych zawarte w rozdziałach tematycznych, wprowadzające zasady i koncepcje budowy poszczególnych systemów miejskich.

Elementy szczególne zagospodarowania zostały wyznaczone niezależnie od podziału miasta na jednostki funkcjonalno-przestrzenne. Stanowią je tereny i elementy o istotnym znaczeniu dla funkcjonowania miasta, zaspokajania potrzeb mieszkańców oraz realizacji przyjętej polityki przestrzennej.

Ustalenia określone w punktach 1-3 mają charakter integralny i należy je rozpatrywać łącznie.

KARTA USTALEŃ DLA JEDNOSTKI FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNEJ

GLÓWNE CELE POLITYKI PRZESTRZENNEJ

Sformułowane indywidualnie dla poszczególnych jednostek funkcjonalno-przestrzennych.

SYMBOL I NAZWA JEDNOSTKI FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNEJ

określenie strefy przestrzennej miasta

W celu ułatwienia identyfikacji poszczególnych jednostek funkcjonalno-przestrzennych, odpowiadające im symbole zamieszczone zostały również na mapie „Kierunki – jednostki funkcjonalno-przestrzenne”.

CHARAKTERYSTYKA I OPIS JEDNOSTKI

ZASADY DZIAŁAŃ W JEDNOSTCE

kierunki zmian i modelowe wskaźniki dotyczące zagospodarowania i użytkowania terenów

Zasady te stanowią wytyczne dla formułowania zapisów dla poszczególnych jednostek funkcjonalno-przestrzennych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego.

PRZEZNACZENIE TERENÓW W JEDNOSTCE:

- **dopuszczalne** - przeznaczenie przeważające, wiodące na obszarze jednostki,
- **dopuszczalne z ograniczeniami** - przeznaczenie dopuszczone na warunkach i zasadach określonych w karcie.

W2a RÓWNOWAGA/KOMPROMIS

STREFA WIELKOMIEJSKA

JEDNOSTKA FUNKCJONALNO-PRZESTRZENNA: WIELOFUNKCYJNE KWARTALY ŚRÓDMIEJSKIE II

STRUKTURA PRZESTRZENNA

1. Przekształcanie historycznej struktury przestrzennej w kierunku jej porządkowania i uzupełniania.

2. Poprawa jakości życia poprzez: poprawę jakości zamieszkania, poprawę jakości środowiska przyrodniczego.

3. Ochrona krajobrazu kulturowego struktury wielkomiejskiej miasta XIX-wiecznego.

4. Poprawa dostępności komunikacyjnej i uspołecznienie.

5. Zwiększenie dostępności do terenów przestrzeni publicznych (w tym terenów zielonych) w sposób odpowiadający potrzebom mieszkańców.

CHARAKTERYSTYKA JEDNOSTKI:

Obszar położony centralnie, historyczny dla tożsamości miasta. Wyróżnia się zróżnicowaną strukturą przestrzenną – układy zwarte, pierzejowe, zespoły zabudowy wolnostojowej (np. poprzemysłowej), obiekty mieszkalno-usługowej.

PRZEZNACZENIE TERENÓW W JEDNOSTKACH

DOPUSZCZALNE

Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, usługowej.

DOPUSZCZALNE Z OGRANICZENIAMI

1. Przekształcanie i uzupełnianie historycznej struktury przestrzennej w kierunku jej porządkowania i uzupełniania.

2. Poprawa jakości życia poprzez: poprawę jakości zamieszkania, poprawę jakości środowiska przyrodniczego.

3. Ochrona krajobrazu kulturowego struktury wielkomiejskiej miasta XIX-wiecznego.

4. Poprawa dostępności komunikacyjnej i uspołecznienie.

5. Zwiększenie dostępności do terenów przestrzeni publicznych (w tym terenów zielonych) w sposób odpowiadający potrzebom mieszkańców.

KIERUNKI ZMIAN / ZASADY DZIAŁAŃ / KIERUNKI I WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA I UŻYTKOWANIA TERENÓW

STRUKTURA PRZESTRZENNA

1. Utrzymanie historycznej kompozycji przestrzennej, w szczególności uszczelnianie zabudowy w pierzejach i narożnikach, a w zespołach zabudowy innych niż w układzie pierzejowym (przemysłowej, mieszkalnej) – zgodnie z zasadami zespołu.

2. Zachowanie ekspozycji historycznych obiektów budowlanych, osi widokowych historycznej wysokości i kształtującej sylwetkę miasta.

3. Wywołanie przestrzeni publicznych wewnątrz zwoz takich usługowych: poprawie możliwości obsługi komunikacyjnej, zapewnieniu dostępności przestrzeni publicznej, uszczelnieniu zabudowy w pierzejach i narożnikach, a w zespołach zabudowy innych niż w układzie pierzejowym (przemysłowej, mieszkalnej) – zgodnie z zasadami zespołu.

4. Przekształcanie historycznych placów i skwerów na przestrzeni przyjaznej mieszkańcom poprzez: zwiększenie udziału zieleni, podwyższenie jakości i różnorodności, małej architektury, wzmocnienie funkcji społecznych, a w szczególności przywrócenie placom historycznym ich funkcji w strukturze przestrzennej i życia społecznego.

5. Zapewnienie dla terenów zabudowy mieszkaniowej odległości w linii prostej nie większej niż: 300 m do parku o powierzchni nie mniejszej niż 3 ha lub 600 m do parku o powierzchni nie mniejszej niż 1 ha lub 200 m do terenu zieleni urządzonej o powierzchni nie mniejszej niż 0,1 ha.

6. Zwiększenie udziału zieleni w szczególności drzewi i krzewów w pasach drogowych.

WSKAŹNIKI DOTYCZĄCE ZAGOSPODAROWANIA I UŻYTKOWANIA TERENÓW

powierzchnia biologicznie czynna	minimum 5%
intensywność zabudowy	maksimum 3,0 (Brutto do całości terenu)

WYSOKOŚĆ NOWEJ ZABUDOWY

1. Maksymalna wysokość zabudowy w pierzejach ulic i placów – w zależności od wysokości zabudowy historycznej, jednak nie wyższej niż 21 m, z dopuszczeniem przewyższeń:

- w narożnikach ulic lub ze względu uzasadnionych kompozycyjnie – nie wyższej niż 25 m,
- w pierzejach i układach zabudowy stosowanej wyższej niż 21 m – nie wyższej niż 25 m,
- w pierzejach korytarzy drogowych o szerokości powyżej 25 m w liniach rozgraniczających zawierających ulicę o klasie technicznej minimum zbiorczej (2) oraz od strony innych przestrzeni publicznych o szerokości powyżej 35 m – nie wyższej niż 25 m.

2. Maksymalna wysokość zabudowy wewnątrz kwartałów – nie wyższej niż wysokość zabudowy w pierzejach historycznej, jednak nie wyższej niż 21 m, z dopuszczeniem przewyższeń.

3. Zakazanie architektury elewacji od strony przestrzeni publicznych podziału wertykalnego – oddzielającego szerokości działek historycznych, a w przypadku ich nieczytelności – oparte na zasadach historycznego podziału na działki śródmiejskie, podziały horyzontalne – jako wyodrębnienie kondygnacji parteru.

4. Zakazanie ustalenia w sposób niemożliwy wysokości parteru od strony historycznej skrajności przestrzeni publicznej.

KOMUNIKACJA

1. Uspokojenie ruchu poprzez: przywrócić komunikacji pieszej, rowerowej i zielonej, sygnalizację ruchu samochodowego, i zapobiec do powiększenia powierzchni przeznaczonej do ruchu pieszego.

POLITYKA PARKINGOWA

1. Brak obszarów zabudowy historycznej – brak konieczności wyznaczania wskaźników parkingowych, a w przypadku jej przebudowy, odbudowy, rozbudowy, nadbudowy lub zmiany sposobu użytkowania – konieczność stosowania wskaźników parkingowych w odniesieniu do przyszłości pod zabudowę i rozwiązań systemowych w postaci np. zbiorczych garaży wielostanowiskowych.

2. Zapotrzebowanie na miejsca parkingowe dla nowej zabudowy: od 0,5 do 1,5 miejsca parkingowego na 1 mieszkanie oraz od 5 do 15 miejsc na 1000 m² powierzchni użytkowej usług.

3. Określenie w sposób minimalnej liczby miejsc do parkowania rowerów.

DZIAŁANIA OPERACYJNE

1. Jednostki zawierające się w Strefie Wielkomiejskiej są składowe z punktu widzenia tożsamości miasta i planowania jego rozwoju. Stanowią obszar priorytetowy i wymagają interakcji miejskich działań operacyjnych.

ELEMENTY SZCZEGÓLNE

zlokalizowane w granicach jednostki funkcjonalno-przestrzennej

W celu ułatwienia identyfikacji elementów szczególnych, odpowiadające im symbole, zamieszczone zostały również na mapie „Kierunki – jednostki funkcjonalno-przestrzenne” oraz w części tekstowej „Studium... Kierunki rozwoju” w poszczególnych rozdziałach tematycznych.

KLIMAT MIASTA

Jakość powietrza na terenie Łodzi od końca XX w. ulega systematycznej poprawie. Nadal jednak corocznie obserwowane są przekroczenia dopuszczalnych norm zanieczyszczeń. W celu poprawy tego stanu Studium ustala ochronę i wzmacnianie obszarów stanowiących główne źródło napływu natlenionych mas powietrza w postaci rozległych terenów zieleni wysokiej. W dokumencie podkreślono kwestię wykorzystania dolin rzecznych (szczególnie tych o przebiegu wschód-zachód, zgodnym z głównym kierunkiem napływu mas powietrza) jako dróg zasilania umożliwiających swobodny napływ świeżego powietrza do strefy zurbanizowanej miasta oraz odpływ zanieczyszczonego powietrza poza tę strefę.

ZIELEŃ

Za najważniejsze działania dla poprawy komfortu zamieszkania w mieście Studium uznaje zapewnienie dostępności do terenów zieleni. Dla funkcji mieszkaniowych ustala maksymalną odległość w linii prostej do terenów zieleni tj. parki, lasy miejskie. Dla spełnienia tych standardów konieczne jest powiększanie zasobów zieleni urządzonej w strefie zurbanizowanej zwartej. Studium wyznacza nowe tereny zielone, ale także wskazuje na możliwość ich realizacji w każdej z jednostek funkcjonalno-przestrzennych. W ścisłym centrum miasta, przy braku rezerw dla wykształcenia większych przestrzeni zieleni, zaleca się urządzenie parków kieszonkowych, „zielonych” dachów, „zielonych” ścian itp. Studium zawiera także wytyczne w zakresie kształtowania powiązań przestrzeni aktywnych przyrodniczo (także z leżącymi poza obrębem miasta obszarami węzłowymi) oraz lokalizacji stref zieleni izolacyjnej.

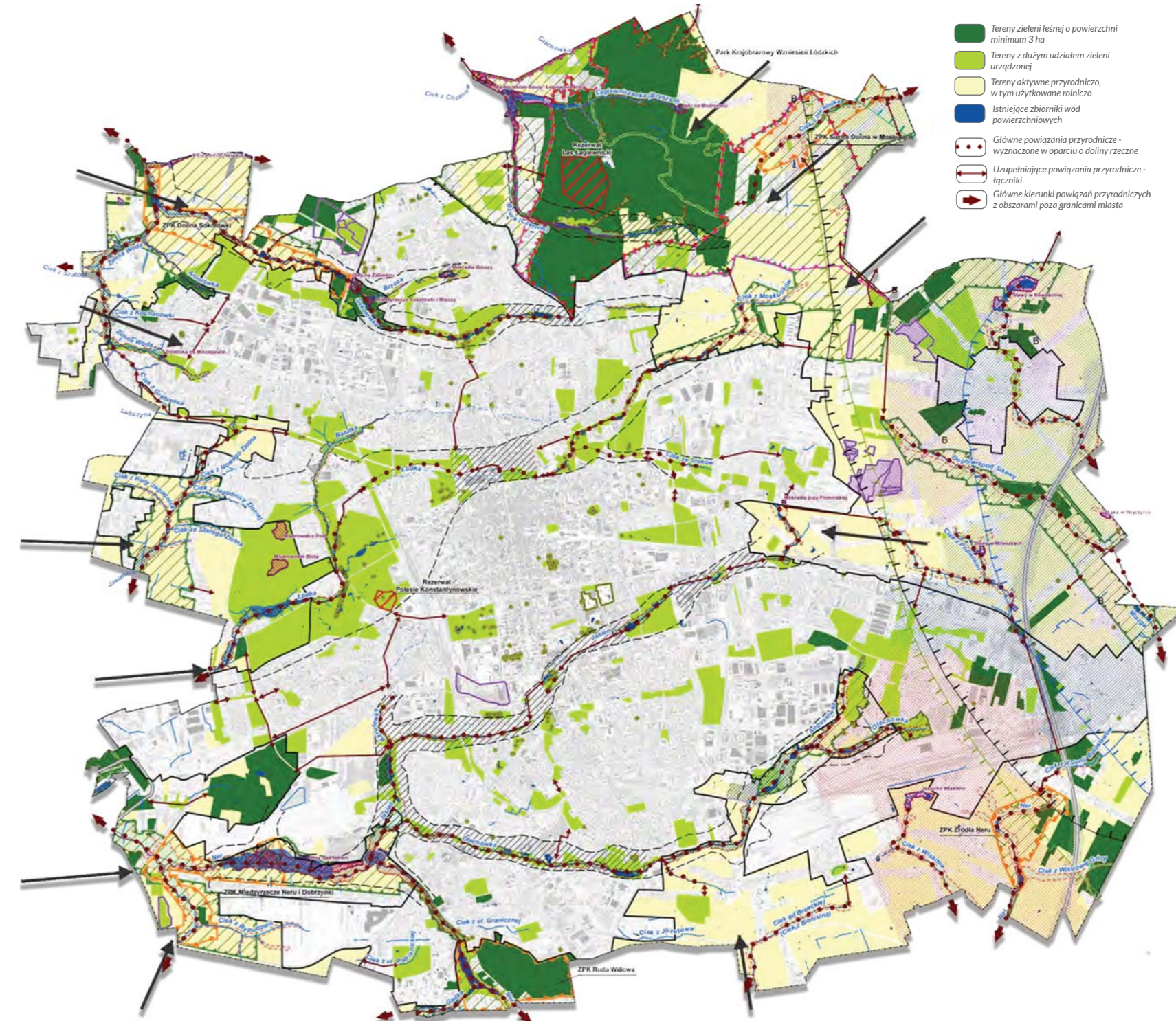
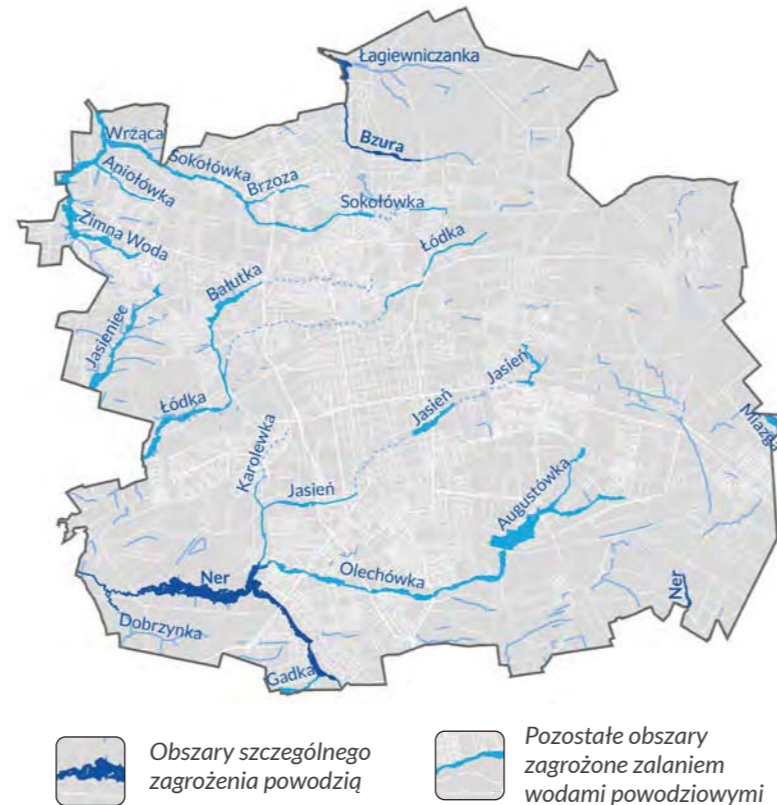
WODY

Łódź jako miasto położone na wododziale cechuje się gęstą siatką rzek i cieków. Wzrastający obecnie poziom wód gruntowych oraz zmiany klimatyczne wzmagające zagrożenia powodziowe wpływają korzystnie na ich postrzeganie w strukturze przestrzennej miasta. Studium, w oparciu o sieć dolin rzecznych, wyznacza system powiązań ścieżek pieszo-rowerowych dających możliwość przemieszczania się między terenami przestrzeni publicznych w mieście. W dokumencie podkreślono potrzebę przeciwdziałania niszczeniu dolin rzecznych w związku z postępującą urbanizacją terenów obrzeżnych miasta oraz ich rolę w łagodzeniu skutków zmian klimatu.

STANDARDY DOSTĘPNOŚCI DO TERENÓW ZIELENI

Jednostki funkcjonalno-przestrzenne	Rodzaj terenu zieleni	Powierzchnia terenu zieleni w ha	Maksymalna odległość do terenu zieleni w linii prostej w metrach
W1a, W1b, W3a	tereny jednostek funkcjonalno-przestrzennych: L, RW, Z oraz pozostałe tereny zieleni urządzonej	≥ 3	800
		≥ 1	400
		< 3	400
		< 1	200
W2a, W2b, W3b, W3c, WZ1, WZ2	tereny jednostek funkcjonalno-przestrzennych: L, RW, Z oraz pozostałe tereny zieleni urządzonej	≥ 3	500
		≥ 1	400
		< 3	400
		< 1	200
WZ3, M1, M2, M3	tereny jednostek funkcjonalno-przestrzennych: L, RW, Z, O oraz pozostałe tereny zieleni urządzonej	≥ 3	1000
		> 3	1000

ŁÓDZKIE RZEKI

OBSZARY I ZASADY OCHRONY DZIEDZICTWA KULTUROWEGO

Dziedzictwo kulturowe jest jednym z najważniejszych czynników budujących tożsamość i wspierających współczesny rozwój miasta. Studium przyjmuje jako zasadę, że rozwój miasta do wewnątrz, wykorzystujący dziedzictwo kulturowe i zabytki, musi obejmować nie tylko działania przy zabytkowych obiektach budowlanych, ale także w ich otoczeniu i obszarach ekspozycji. Dokument ustala jako zasadę podstawową – zarządzanie krajobrazem kulturowym obejmującym całe środowisko kulturowe miasta. Wskazuje trzy kategorie działań realizujących tę zasadę:

- systemową ochronę i opiekę,
- planowanie i podejmowanie działań strategicznych,
- podejmowanie działań edukacyjnych i promocyjnych.

W polityce przestrzennej miasta Studium uwzględni ochronę dziedzictwa materialnego wynikającą z przepisów odrębnych, a jednocześnie wskazuje narzędzia i obszary działań wykorzystujących zasób dziedzictwa kulturowego do budowania miasta współczesnego. Wychodząc od ochrony zasobu, określając zasady tej ochrony – jednocześnie wskazuje się potrzeby i możliwe kierunki zmian.

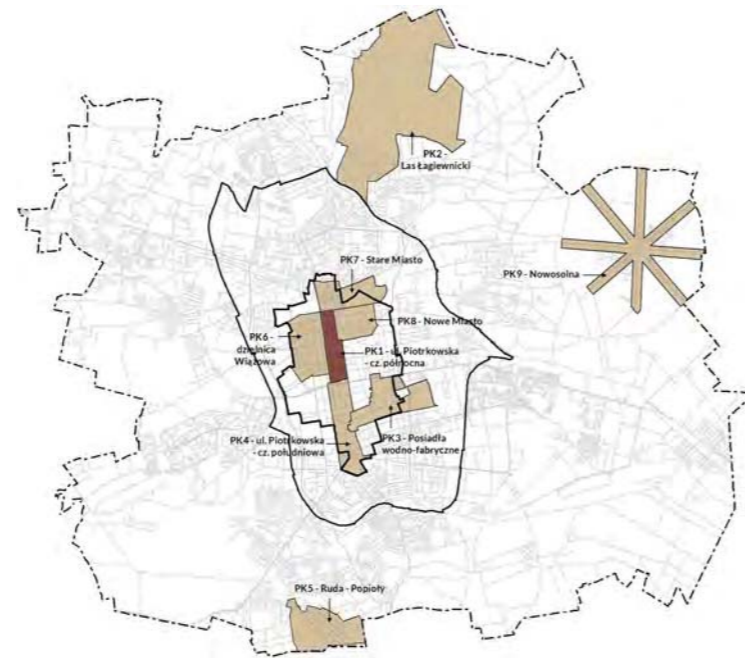
Dokument określa potrzebę szczególnej ochrony zabytków wpisanych do rejestru zabytków województwa łódzkiego, obszaru pomnika historii, a także parku kulturowego.

STREFY OCHRONY KONSERWATORSKIEJ

Ustalenie w Studium stref ochrony konserwatorskiej ma na celu ochronę zachowanych, wartościowych elementów krajobrazu kulturowego miasta, co nie wyklucza możliwości realizacji całkowicie nowych obiektów budowlanych, przestrzeni publicznych oraz elementów zagospodarowania przestrzennego. Celem zapisów strefowych jest umożliwienie współczesnego rozwoju miasta z jednoczesnym zapewnieniem ochrony i utrzymania dziedzictwa kulturowego jako przejawu kultury materialnej dawnych pokoleń i tożsamości miejsca.

Studium wskazuje również szczególny rodzaj stref konserwatorskich mających na celu ochronę archeologiczną, które obejmują stanowiska wpisane do rejestru oraz wymienione w gminnej ewidencji zabytków na podstawie Archeologicznego Zdjęcia Polski.

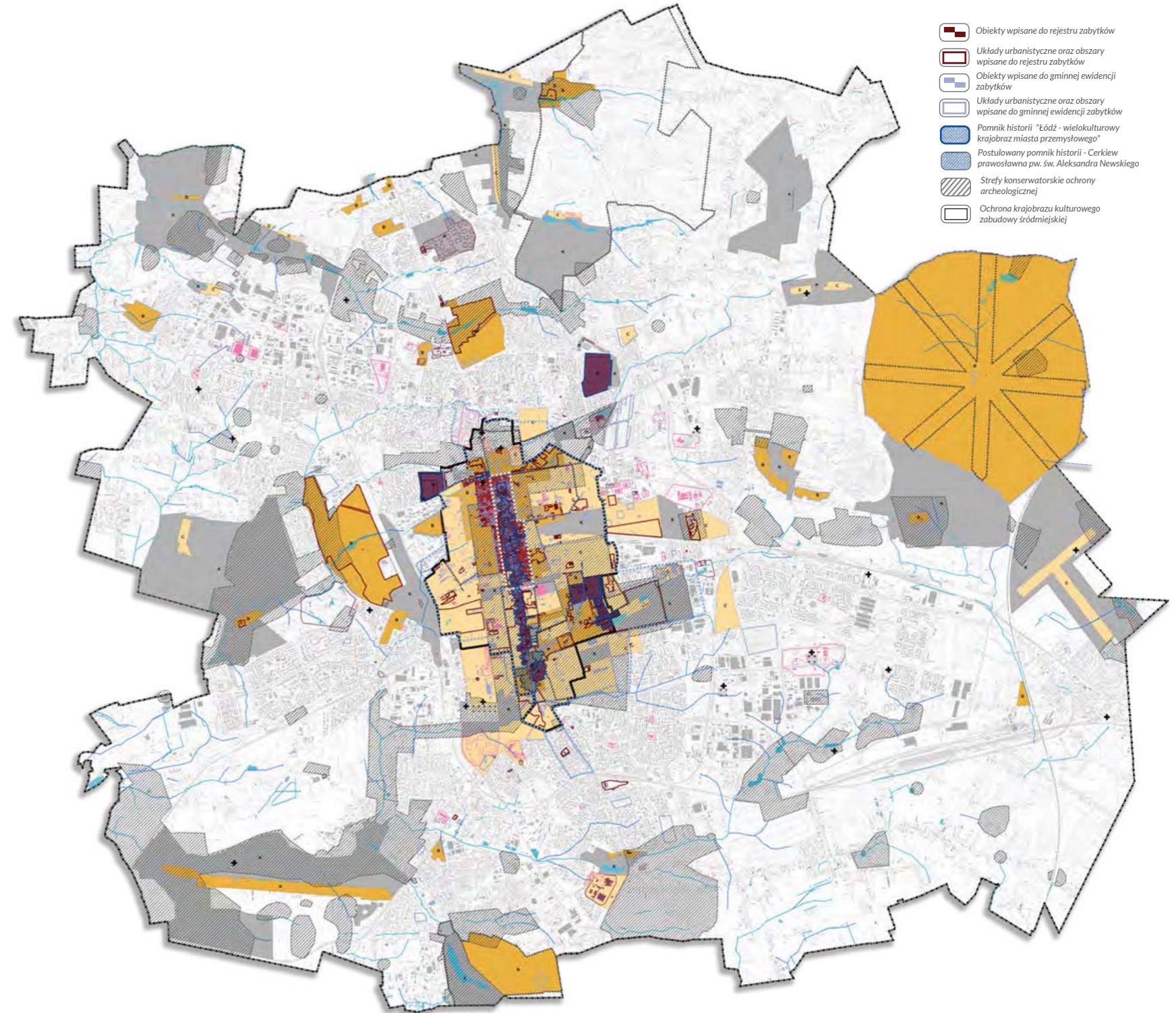
PARKI KULTUROWE - ISTNIEJĄCY I PROPONOWANE

STREFY OCHRONY KONSERWATORSKIEJ

	A	B	C	K
Element historycznego krajobrazu kulturowego (urbanistycznego i ruralistycznego)	Ścisłej ochrony konserwatorskiej wielokulturowego krajobrazu miasta przemysłowego uznanego za pomnik historii wraz z obszarem buforowym	Ochrony konserwatorskiej układów przestrzennych oraz zabytków i ich otoczenia	Ochrony konserwatorskiej elementów rozplanowania oraz zabytków	Ochrony krajobrazu kulturowego
Zabytki wraz z otoczeniem	ochrona obligatoryjna	ochrona obligatoryjna	ochrona obligatoryjna	
Historyczny przebieg dróg	ochrona obligatoryjna	ochrona obligatoryjna	ochrona obligatoryjna	
Zasady lokalizowania zabudowy względem przestrzeni publicznej	ochrona obligatoryjna	ochrona obligatoryjna	ochrona fakultatywna	
Zasady lokalizowania zabudowy w głębi działki	ochrona obligatoryjna	ochrona fakultatywna	ochrona fakultatywna	
Zasady zagospodarowania działki	ochrona obligatoryjna	ochrona fakultatywna	ochrona fakultatywna	
Historyczne granice działek	ochrona fakultatywna	ochrona fakultatywna	ochrona fakultatywna	

ochrona pojedynczych, zachowanych cech zagospodarowania przestrzennego lub obiektów kulturowych (zabytki, układy przestrzenne, czyste przebiegi dawnych dróg, granice historycznych podziałów prawno-własnościowych np. granice dóbri i kluczy)

- Obiekty wpisane do rejestru zabytków
- Układy urbanistyczne oraz obszary wpisane do rejestru zabytków
- Obiekty wpisane do gminnej ewidencji zabytków
- Układy urbanistyczne oraz obszary wpisane do gminnej ewidencji zabytków
- Pomnik historii "Łódź - wielokulturowy krajobraz miasta przemysłowego"
- Postulowany pomnik historii - Cerkiew prawosławna pw. św. Aleksandra Newskiego
- Strefy konserwatorskie ochrony archeologicznej
- Ochrona krajobrazu kulturowego zabudowy śródmiejskiej

Krajobraz to obszar postrzegany przez ludzi, którego charakter jest wynikiem działania i interakcji czynników przyrodniczych lub ludzkich. W odniesieniu do Łodzi należy mówić przede wszystkim o krajobrazie kulturowym – przestrzeni ukształtowanej przez człowieka.

KRAJOBRAZY CODZIENNE

Studium wskazuje krajobrazy codzienne, które tworzy fizjonomia otaczającego nas miasta, szczególnie ważna dla naszego komfortu estetycznego i psychicznego. Podstawowe zasady ich ochrony i kreowania powinny mieścić się w zapewnieniu zasad kształtowania ładu przestrzennego z uwzględnieniem i ochroną istotnych cech „codzienności” oraz utrzymaniem tych elementów zagospodarowania, które pozwalają jednoznacznie identyfikować się z otaczającą nas przestrzenią. Proponowane nowe formy zabudowy i zagospodarowania przestrzennego powinny stanowić kontynuację formy i struktury istniejących krajobrazów wraz z dopuszczeniem indywidualnego i szczególnego kształtowania bądź akcentowania przestrzeni wyłącznie na podstawie kompleksowych analiz i wytycznych krajobrazowych.

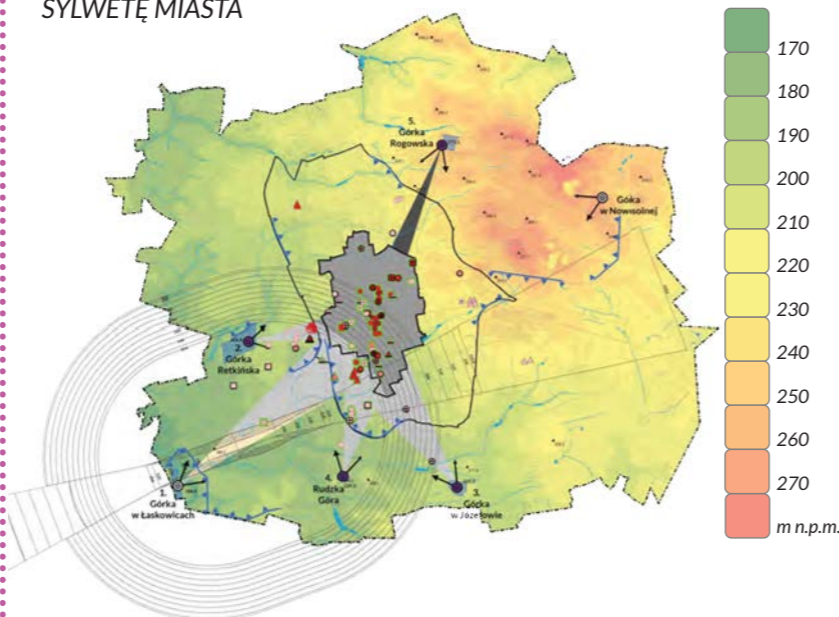
KRAJOBRAZY CHARAKTERYSTYCZNE

Studium wyznacza na terenie miasta krajobrazy charakterystyczne szczególnie cenne dla społeczeństwa ze względu na wartości kulturowe, historyczne, przyrodnicze i estetyczno-widokowe. Są to krajobrazy o formach wyróżniających się przestrzennie, jednocześnie będące świadectwem historii i rozwoju Łodzi. Reprezentują one obszary zróżnicowane pod względem typu zagospodarowania oraz sposobu kształtowania przestrzeni. Ich ochrona polega na podporządkowaniu nowego sposobu zagospodarowania walorom zagospodarowania tradycyjnego, zwykle indywidualnego dla danego terenu.

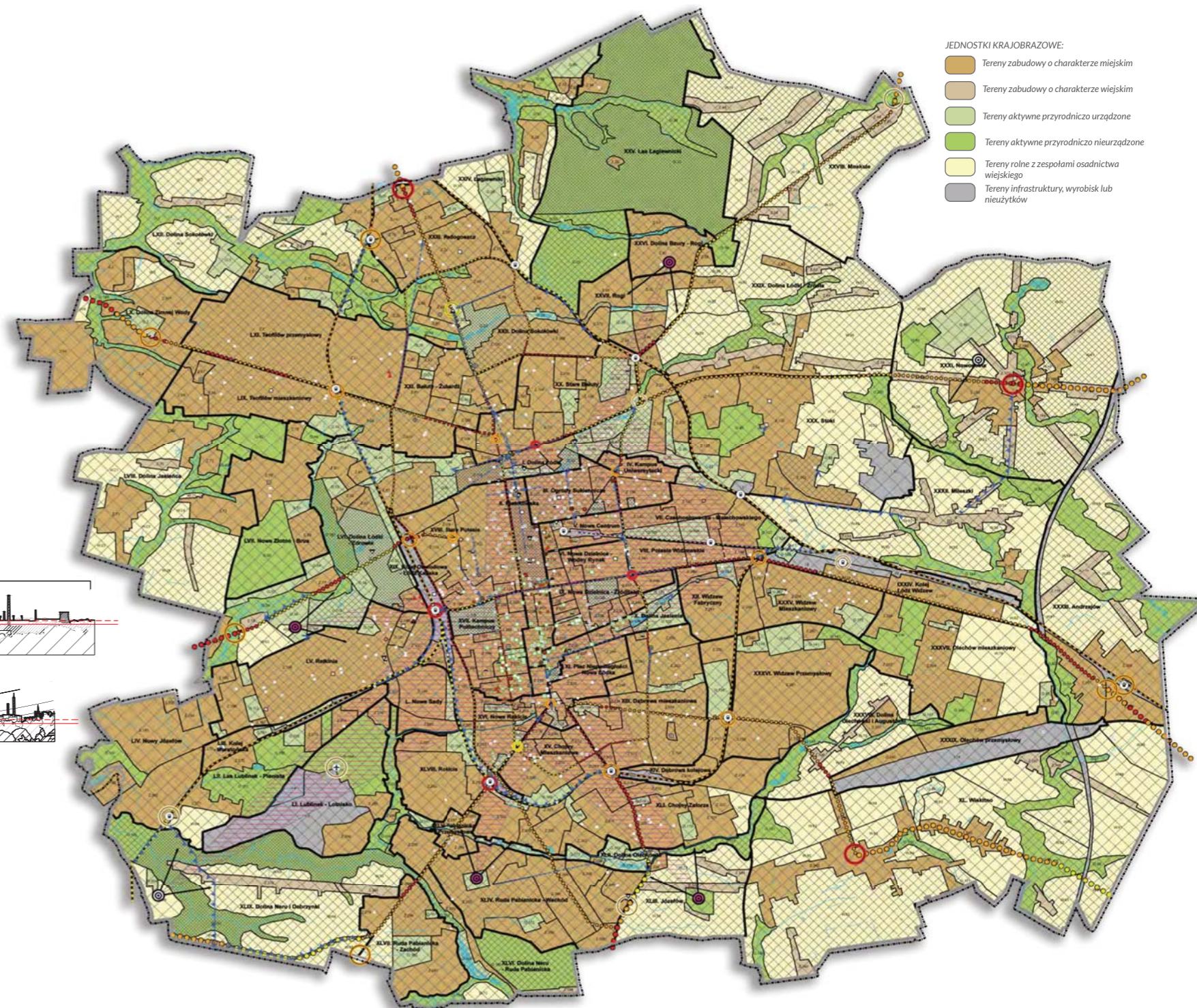
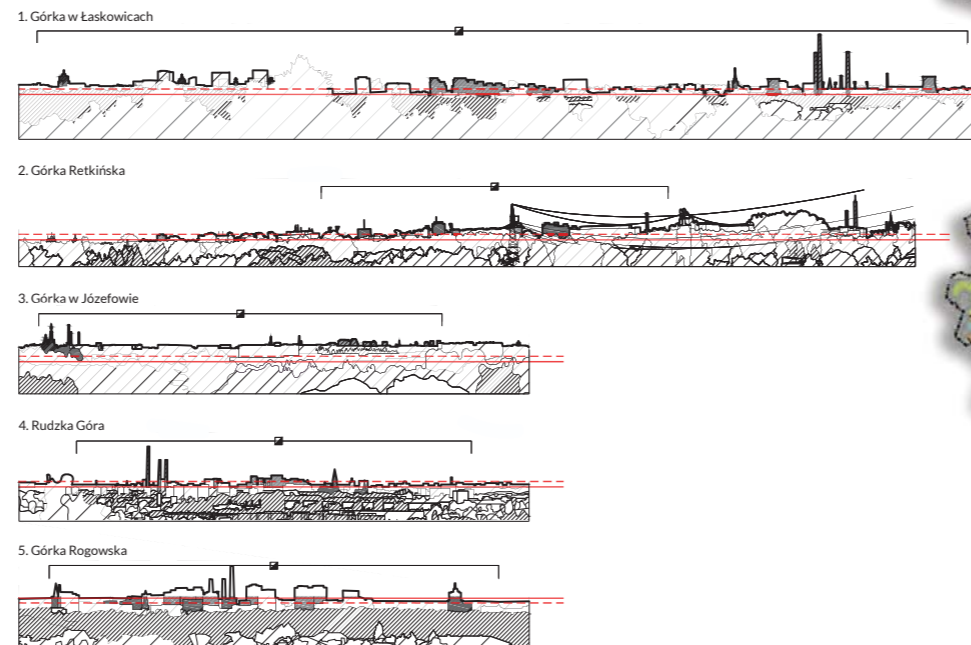
PUNKTY WIDOKOWE

Studium wskazuje pięć punktów widokowych: Rudzka Góra, Górka Retkińska, Górka Rogowska, Górka w Józefowie i Górka w Łaskowicach. Widziana z nich panorama miasta cechuje się szczególną koncentracją obiektów o najwyższych walorach architektonicznych i znaczeniu kompozycyjnym w strefie centralnej. Dla ww. wzniesień Studium wyznacza obszary przedpoła widokowego, dla których ustala ograniczenie wysokości zabudowy wynikające z potrzeby zapewnienia widoczności głównego motywu sylwety miasta.

MIJESCA EKSPOZYCJI CZYNNEJ I OBIEKTY TWORZĄCE SYLWETĘ MIASTA

PANORAMY MIASTA Z PUNKTÓW WIDOKOWYCH

- JEDNOSTKI KRAJOBRAZOWE:
- Tereny zabudowy o charakterze miejskim
 - Tereny zabudowy o charakterze wiejskim
 - Tereny aktywne przyrodniczo urządzone
 - Tereny aktywne przyrodniczo nieurządzone
 - Tereny rolne z zespołami osadnictwa wiejskiego
 - Tereny infrastruktury, wyrobisk lub nieużytków

System transportowy miasta powinien dostosować się do zmieniających się potrzeb jego użytkowników, umożliwiać zarówno szybkie połączenia zewnętrzne, jak i zapewnić zrównoważony rozwój transportu wewnątrz miasta, co będzie sprzyjało podniesieniu jakości życia jego mieszkańców.

SYSTEM DROGOWY

Studium wskazuje połączenie centralnych terenów miasta z „ringiem autostradowym”, jako podstawowy kierunek działania w ramach poprawy dostępności transportowej.

W centralnej strefie miasta dokument proponuje system transportowy wykorzystujący układ obwodowy. Polega on na utworzeniu dwóch uzupełniających się obwodnic obszaru śródmiejskiego - wewnętrznej i zewnętrznej.

- Zadaniem obwodnicy wewnętrznej są - w ramach ochrony obszaru śródmiejskiego - umożliwienie zastosowania priorytetów dla transportu zbiorowego, ruchu pieszego i rowerowego oraz zwiększenie kontroli nad ruchem samochodowym, przy zapewnieniu zakładanej jego dostępności do strefy wewnętrznej.
- Zadaniem obwodnicy zewnętrznej jest przede wszystkim eliminacja ruchu tranzytowego z obszaru wewnętrznego miasta.

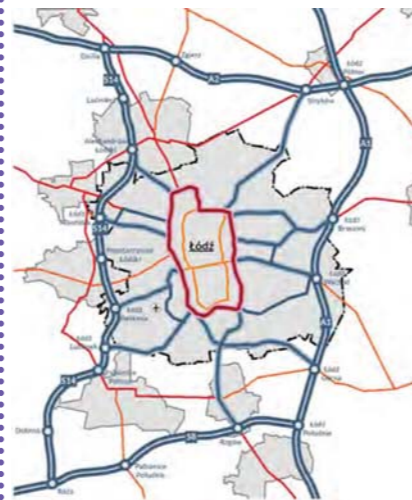
TRANSPORT ZBIOROWY

Studium ustala priorytet transportu zbiorowego przed indywidualną komunikacją samochodową, ze szczególnym wyróżnieniem komunikacji tramwajowej. Za bardzo ważny element układu transportu zbiorowego uważa budowę systemu węzłów przesiadkowych zarówno w układzie komunikacji miejskiej, jak i węzłów przesiadkowych związanych z układem kolejowym i systemem parkingów Park&Ride.

SYSTEM ROWEROWY I MOBILNOŚĆ PIESZA

Jako podstawowe kierunki działań w zakresie polityki rowerowej Studium wskazuje: budowę ścieżek rowerowych i wyznaczenie pasów ruchu rowerów na jezdniach, zastosowanie rozwiązań ułatwiających ruch rowerowy na skrzyżowaniach, rozwój programu roweru miejskiego oraz realizację parkingów rowerowych jako elementów ulic i placów. Ważny element spójności systemu przestrzeni publicznych stanowią ciągi pieszo-rowerowe wyznaczone w oparciu o doliny rzeczne.

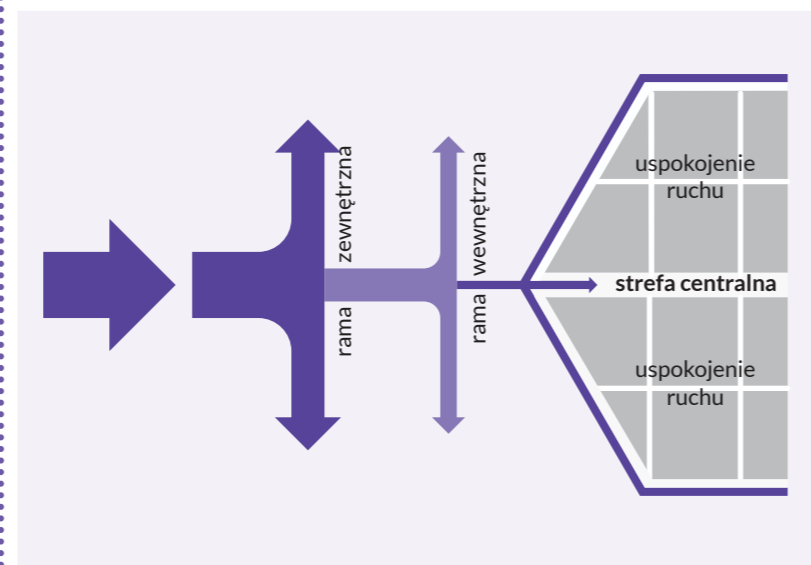
POŁĄCZENIA CENTRALNYCH TERENÓW MIASTA Z „RINGIEM AUTOSTRADOWYM”

ZASADA KSZTAŁTOWANIA UKŁADU ULIC W STREFIE WIELKOMIEJSKIEJ I JEJ OTOCZENIU

ZASADA ROZKŁADU RUCHU KOMUNIKACYJNEGO

SIECI TECHNICZNEGO UZBROJENIA TERENU

Analiza istniejącego przebiegu sieci infrastruktury technicznej (wodociągi, kanalizacja, gazociągi, sieć energetyczna i ciepłna) wskazuje na różnice w dostępie do uzbrojenia terenu w poszczególnych rejonach miasta. Najbardziej korzystne warunki posiadają tereny śródmiejskie oraz tereny intensywnie zurbanizowane. Największe niedobory dotyczą terenów strefy obrzeżnej, w których jedyny element uzbrojenia stanowią najczęściej sieci wodociągowe, a warunki do wprowadzania pozostałych sieci są niekorzystne: bardzo mała intensywność zabudowy i wysokie koszty realizacji.

Przyjęte kierunki rozwoju przestrzennego miasta zakładają optymalne wykorzystanie istniejących sieci infrastruktury technicznej. Potrzeby ich rozbudowy wynikają głównie z konieczności dotrzymania standardów środowiskowych na terenach z istniejącą zabudową, niedoinwestowanych w podstawowe elementy infrastruktury (ciepło w śródmieściu, kanalizacja sanitarna w zabudowie mieszkaniowej głównie poza swartą strefą zurbanizowaną).

ENERGIA ZE ŹRÓDEŁ ODNAWIALNYCH (OZE)

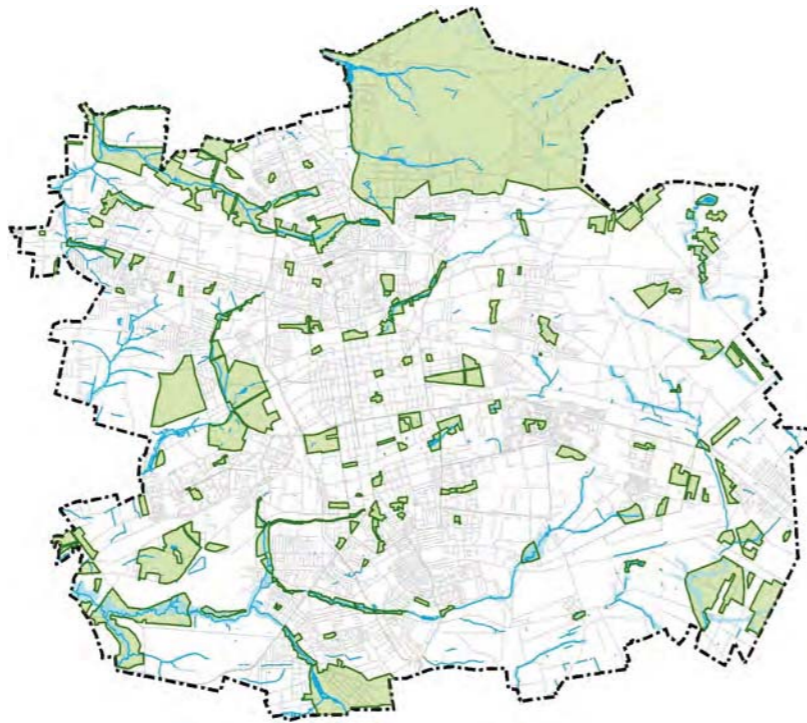
Studium wskazuje, że jednym z podstawowych zadań lokalnej polityki energetycznej miasta powinno być ograniczanie zużycia tradycyjnych nośników energii pierwotnej i zastępowanie jej energią odnawialną. Działania w tym zakresie wpływają na ograniczenie emisji zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego, a tym samym poprawy zdrowotności mieszkańców.

Studium wskazuje obszary, na których mogą być rozmieszczone urządzenia wytwarzające energię z odnawialnych źródeł energii o mocy przekraczającej 100 kW, z wyłączeniem urządzeń wykorzystujących energię wiatru, takich jak farmy wiatrowe i inne urządzenia o mocy większej niż moc mikroinstalacji. Dla całego obszaru miasta przewiduje się zwiększenie wykorzystania energii wód geotermalnych oraz promieniowania słonecznego na potrzeby ogrzewania i przygotowania ciepłej wody użytkowej. Studium nie wprowadza ograniczeń w zakresie lokalizacji mikroinstalacji.

GOSPODARKA ODPADAMI

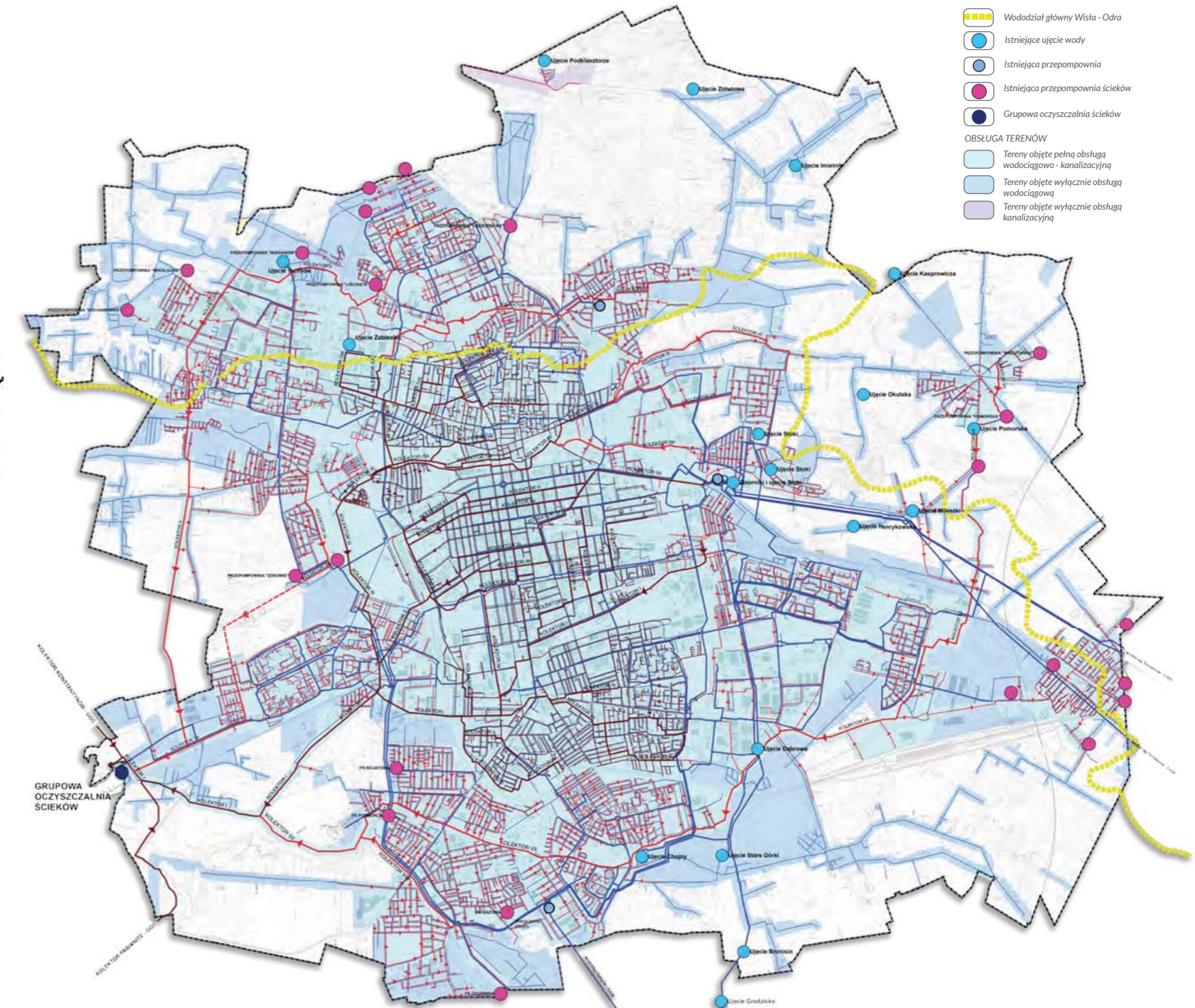
W myśl nowych tendencji w zagospodarowywaniu odpadów komunalnych miasto zakłada zmianę kierunku, rezygnując z budowy spalarni na rzecz podniesienia poziomu selektywnej zbiórki odpadów, ich segregowania i zagospodarowania.

OBSZARY, NA KTÓRYCH MOŻLIWE JEST ROZMIESZCZENIE URZĄDZEŃ WYTWARZAJĄCYCH ENERGIĘ Z ODNAWIALNYCH ŹRÓDEŁ ENERGII O MOCY PRZEKRACZAJĄCEJ 100 kW

OZE O MOCY POW. 100 kW	TERENY LASÓW O POW. MIN. 3 HA; TERENY ZIELENI URZĄDZONEJ O POW. MIN. 3 HA I DOLIN RZECZNYCH W STREFIE ZURBANIZOWANEJ; TERENY OBJĘTE PRAWNYMI FORMAMI OCHRONY PRZYRODY	POZOSTAŁE TERENY
URZĄDZENIA WYKORZYSTUJĄCE SIĘ WIATRU	-	-
URZĄDZENIA WYKORZYSTUJĄCE ENERGIĘ SŁONECZNA	-	+*
INNE URZĄDZENIA WYKORZYSTUJĄCE OZE	+	+

* z wyłączeniem: lasów, parków, dolin rzecznych, korytarzy i łączników ekologicznych

- Wodociąg główny Wisła - Odra
- Istniejące ujęcie wody
- Istniejąca przepompownia
- Istniejąca przepompownia ścieków
- Grupowa oczyszczalnia ścieków
- OBSŁUGA TERENÓW**
- Tereny objęte pełną obsługą wodociągowo - kanalizacyjną
- Tereny objęte wyłącznie obsługą wodociągową
- Tereny objęte wyłącznie obsługą kanalizacyjną

WARSZTAT PLANISTYCZNY

Przygotowaniem Studium dla Łodzi kierowały podobne zasady jak w przypadku sporządzania innych dokumentów o charakterze strategicznym. W pierwszym etapie prac dokonano oceny sytuacji miasta i stanu jego zasobów, co pozwoliło na analizę trendów rozwojowych oraz sporządzenie analizy SWOT. Na bazie tych elementów zostały sformułowane możliwe scenariusze polityki rozwoju przestrzennego miasta (tzw. modele) i ocenione konsekwencje ich realizacji. Wybór preferowanego kierunku działania stworzył podstawę dla ustalenia kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta. Wiodącą zasadą przyjętą w ramach prac było wykorzystanie zasady planowania w oparciu o tzw. twarde dane (ang. evidence based planning). Oznaczało to wykorzystanie dokładnych badań ilościowych i analiz danych przestrzennych sporządzonych w oprogramowaniu GIS. Dotyczyły one liczby i rozmieszczenia ludności, zmian w zabudowie i zagospodarowaniu terenu, ruchu budowlanego w Łodzi, dostępu do infrastruktury technicznej i wielu innych danych związanych z przestrzennymi aspektami funkcjonowania miasta. Analizy ilościowe uzupełniły ukierunkowane badania jakościowe. W trakcie prac projektowych nad kierunkami rozwoju przestrzennego miasta przeprowadzono warsztaty specjalistyczne, których celem było pozyskanie dodatkowej wiedzy eksperckiej. Do współpracy zaproszono szereg specjalistów – naukowców i praktyków z kraju.

DYSKUSJA O MIEŚCIE

Jednym z najważniejszych elementów przy sporządzaniu Studium było zapewnienie możliwości udziału w procesie planowania wszystkim interesantom, w szczególności mieszkańcom miasta. W pracach nad Studium podstawowe elementy procesu partycypacji zostały rozszerzone o działania pozaustawowe. Etap konsultacji objął organizację warsztatów informacyjnych skierowanych do rad osiedli oraz mieszkańców miasta. Warsztaty uzupełniły debaty tematyczne poświęcone kierunkom polityki przestrzennej oraz otwarte spotkania z mieszkańcami i środowiskami branżowymi (urbanistami, architektami, przedstawicielami środowisk akademickich). Kluczowym krokiem w konsultacjach było przedstawienie modeli rozwojowych Radnym Rady Miejskiej w Łodzi, skutkujące wyborem kierunku rozwoju miasta. Kolejnym etapem procesu partycypacyjnego było wyłożenie projektu dokumentu do publicznego wglądu, w trakcie którego zorganizowano dwie dyskusje publiczne nad przyjętymi w projekcie Studium rozwiązaniami. Podczas wyłożenia uruchomiono również dodatkowy punkt konsultacyjny w Łódzkim Centrum Kontakt z Mieszkańcami oraz zapewniono możliwość zapoznania się z projektem w każdej z dzielnic miasta. W informowaniu mieszkańców o rozstrzygnięciach podejmowanych w pracach nad dokumentem pomogła publikacja artykułów i ogłoszeń w lokalnej prasie oraz dystrybucja ulotek informacyjnych.

STUDIUM - całość
uchwała Nr LXIX/1753/18 RM w Łodzi
z dnia 28 marca 2018 r.

Opracowania towarzyszące Studium:

- 1 Opracowanie ekofizjograficzne
- 2 Prognoza oddziaływania na środowisko

Uwarunkowania

- część tekstowa (załącznik Nr 1)
- część graficzna (załączniki Nr 2-11)
- 10 map tematycznych w skali 1:50000 i 1:60000

Kierunki rozwoju przestrzennego

- część tekstowa (załącznik Nr 12) - zawiera karty ustaleń
- część graficzna (4 załączniki)
 - mapa główna w skali 1:15000 (załącznik Nr 13)
 - 3 mapy tematyczne w skali 1:50000 i 1:60000 (załączniki Nr 14-16)

Rozstrzygnięcie o sposobie rozpatrzenia uwag

- załącznik Nr 17

STUDIUM W PEŁNEJ WERSJI - MIEJSKA PRACOWNIA URBANISTYCZNA W ŁODZI

www.mpu.lodz.pl

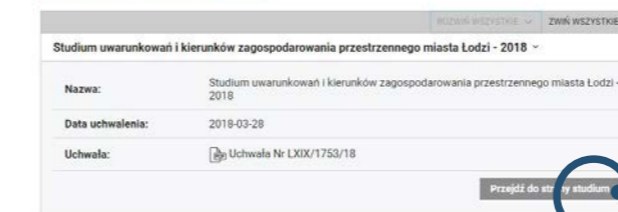
Na stronie opublikowany został cały dokument Studium obejmujący część tekstową i graficzną w pełnej rozdzielczości. Udostępniono również możliwość pobrania dokumentu

- 1 wejdź na stronę www.mpu.lodz.pl
- 2 wybierz zakładkę Studium

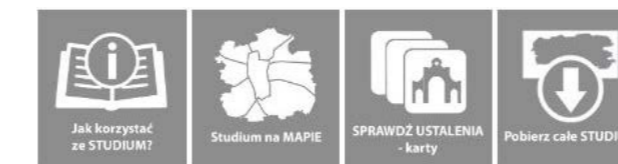

- 3 wybierz Studium obowiązujące - przejdź do strony Studium

STUDIUM OBOWIĄZUJĄCE

- 4 przeglądaj treść Studium on-line lub pobierz cały dokument

ŁÓDZKI INTERNETOWY SYSTEM INFORMACJI O TERENIE - InterSIT

www.mapa.lodz.pl

Na stronie dostępne są podstawowe mapy Studium określające kierunki rozwoju przestrzennego tj. „Jednostki funkcjonalno-przestrzenne” oraz „Docelowy system transportowy”. Serwis mapowy umożliwia wyszukanie poszczególnych nieruchomości na terenie miasta.

- 1 wejdź na stronę www.mapa.lodz.pl
- 2 wybierz zakładkę Mapy tematyczne

- 3 wybierz Studium i plany zagospodarowania przestrzennego

- 4 rozwiń panel zarządzania warstwami i zaznacz Studium obowiązujące, a następnie Jednostki funkcjonalno-przestrzenne lub Docelowy system transportowy

- 5 wyszukaj działkę po numerze lub adresie zgodnie z poniższym wzorem

wyszukanie działki po numerze - WZÓR:
nr obrębu-nr działki (np. S6-156/6)
wyszukanie działki po adresie - WZÓR:
ulica i nr adresowy (np. Sienkiewicza 18)

DZIAŁANIA MIEJSKIEJ PRACOWNI URBANISTYCZNEJ W ŁODZI

SPORZĄDZANIE PLANÓW MIEJSCOWYCH

Głównym zadaniem MPU jest sporządzanie projektu Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Łodzi i jego zmian oraz sporządzanie projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla miasta Łodzi i ich zmiany oraz wykonywanie czynności formalno-prawnych związanych ze sporządzaniem, uzgadnianiem i uchwalaniem tych dokumentów.

BUDOWA CYFROWEJ ŁODZI 3D

Łódź jako jedno z pierwszych miast w Polsce zaczęło wykorzystywać cyfrowe makiety 3D w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym miasta. Działania w tym zakresie są podejmowane od wielu lat, a szybki wzrost ich efektywności jest możliwy dzięki rozwojowi technologii obrazowania i modelowania rzeczywistości. Nasze doświadczenie pokazuje, że wirtualny model miasta odgrywa znaczącą rolę w pełniejszym poznaniu Łodzi i zrozumieniu zachodzących w niej procesów przestrzennych, ułatwiając tym samym prace planistyczne.

Prezentacja zachodzących zmian w postaci interaktywnego modelu 3D pobudza działania prywatne w procesie rewitalizacji i umożliwia jego pełniejszą koordynację i optymalizację. Wirtualna makietka ma kluczowe znaczenie w zarządzaniu miastem, a jako narzędzie wizualizacji walorów zamieszkania i inwestowania w Łodzi znacząco sprzyja poprawie wizerunku miasta.

Wykonywane w Miejskiej Pracowni Urbanistycznej w Łodzi cyfrowe makiety 3D są o wiele łatwiejsze w odbiorze niż tradycyjny plan miejscowy przedstawiony na mapie zasadniczej i w formie uchwały. Ponadto wykorzystanie tych technologii redukuje czas potrzebny na wykonanie analiz, takich jak wywiad w terenie oraz tradycyjne inwentaryzacje. Mimo, że makietka nie zastąpi ich w całości może znacznie przyspieszyć ich przebieg. Model cyfrowej Łodzi 3D przekłada się również na zminimalizowanie kosztów związanych z dodatkowymi wyjazdami w teren.

W MPU tworzymy także makiety miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, które pomagają w wizualizacji docelowego stanu zagospodarowania przestrzeni. W tym zadaniu bardzo pomocna jest drukarka 3D.

Dodatkowo w przestrzeniach publicznych np. parkach, skwerach, pasażach modelujemy obiekty małej architektury takie jak: ławki, lampy, kosze na śmieci, kwietniki, pomniki, fontanny.

SPORZĄDZANIE OPRACOWAŃ SPECJALISTYCZNYCH

W Miejskiej Pracowni Urbanistycznej w Łodzi sporządzony został miejski program odnowy wyludniającej się dzielnicy Stare Polesie. Program „Zielone Polesie” powstał w celu zarządzania procesem przekształceń tej części miasta. Obejmuje m.in. ustalenie standardów projektowych dla zieleni, ulic i innych przedsięwzięć, przygotowanie projektów do realizacji, wypracowanie metod udziału mieszkańców w projektowaniu konkretnych przestrzeni, opracowanie koncepcji projektowych przestrzeni.

